

רָק הַד קֹולֶך

מְלִים: אֵיתָנוּ פְּרָץ
לְמוֹן: נְחוֹם הַיּוֹנוֹן

מִמְּרַחְבִּים נְשָׁא הַגֵּל פְּרוּעַ
יְם מַלְחָך אֶת כְּפָ רְגָלֶךָ,
וּבְצָמְתָך שׂוֹב תְּשַׁחַק הַרוֹת
וַתְּזַמַּר אֶת שְׁמֶךָ.
הַקְּשִׁיבִי אֵיךְ מַעַל שְׁחָפִים יְשִׁיקוּ הַכְּנָפִים
וַנוּתָר רָק הַד קֹולֶךָ.

בְּמִדרְזָנוֹת הַפְּזוֹ פְּרָחִים לְפָרָחַ
לְךָ פְּלָנִית בְּשֻׁעָרֶךָ,
וְעִם הַאֲבִיב מַהְרָת גַּם אֶת לְבָרָחַ
וְאֵין יוֹדֵעַ אֵיךְ.
הַבִּיטִי אֵיךְ הַבָּרוֹשׁ מַעַל מַנְיָע הַצְּמָרָת,
וַנוּתָר רָק הַד קֹולֶךָ.

כָּל הַשִּׁירִים מִצָּאוּ דְרָכֵם הַעֲרָב
מִן הַנִּירִים אֶל סְפִ בִּיתֶךָ,
וּכָל תְּקוּתִי הִיוֹ אַתָּם לְטָרָף,
כִּי לֹא פָתַחַת דְלָתֶךָ.
הַבִּיטִי אֵיךְ פּוֹכֵב קֹוְרֵץ אֶלְיךָ מִשְׁמִים,
וַנוּתָר רָק הַד קֹולֶךָ.

כָּל הַגְּלִים נְשָׁקוּ לְחֹזֶף בְּרוּת
כָּל הַיּוֹם נְשָׁאוּ דְמוֹתֶךָ,
וּרְקַ צָמְתָך עַל הַכְּתָף תְּנוּעָ,
תְּשִׁמְעַ הַמִּית לְבֶךָ.
הַקְּשִׁיבִי אֵיךְ מִן הַמְּשֻׁעָל קֹוְרֵא הַתָּן לְעַרְבָּ
וַנוּתָר רָק הַד קֹולֶךָ.